

ספר רסיסי לילה - אות מו

וזה ענין ציווי מאכילת עץ הדעת שהוא הידיעה והחקירה בחכמה. והיינו כי זה כל יתרון האדם מן הבהמה בחכמה ושכל שבו. אך החקירה בשכל אנושי יש בו טוב ורע כנודע דאברהם אבינו ע"ה בחקירתו השיג אמונת האלהית וזכה למה שזכה. ופילוסופי יונים ודומיהם בחקירתם השיגו שהעולם קדמון ושאר כפירות כנודע. רק האדם צריך לידע תחילה אנכי ה' אלהיך וגו' שהוא התחלת התורה דרך ידיעה לא דרך ציווי לאדם שיאמין דזהו בהשגת אדם רק ציווי סתמי היינו לידע זה דרך ידיעת מושכלות הראשונות ובידיעה שהשם יתברך הוא בעל כוחות האדם כולם וכל שכלו הוא מהשם יתברך זהו הלקיחה מעץ החיים שהתבוננתו בשכלו הוא מצד השכל הנתון לו מהשם יתברך שממנו חיותו גם כן ואצלו אין חילוק חיות כידוע וכח החיות הוא עצמו כח המדע:

ועיקר בריאת האדם היה להשתמש בשכלו כטעם מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. ועיקר בריאת העולם להתגלות כח מלכותו כנודע דלכן אומרים בראש השנה מלכיות שתמליכוני וההמלכה היינו שישג האדם שכל שכלו מהשם יתברך דזה כל חכמת תורה שבעל פה שאינו כחכמה אנושית שמשג בשכל עצמו אבל תורה שבעל פה הוא נובע מתורה שבכתב דזהו עיקר מלכותו יתברך כשמושל על שכל האדם שזהו עיקר צורת האדם שכל הנהגת האדם הוא בשכלו. ובזהר (ח"א כז. ושאר מקומות) איתא דתורה שבעל פה הוא מסיטרא דעץ הדעת טוב ורע כשר ופסול וכו' היינו דעץ הדעת הוא שכל האדם שיש בו שינויים לכאן ולכאן אבל עץ החיים הוא בתוך הגן בנקודת המרכז שאין נוטה לקצוות ואין בו נטיה לכאן ולכאן והוא תורה שבכתב:

ורצון השם יתברך היה שהאדם ישתמש בשכלו להשגת התורה שבכתב שהוא השגת דברים קצובים וברורים והיינו על ידי ההכרה הברורה שאין עוד מלבדו ויהיה שכלו משכן לשכל השם יתברך ממש על דרך שאמרו במשה רבינו ע"ה (עיין זוהר ח"ג רל"ב). שכינה מדברת מתוך גרונו דעמיה שריה נהורא ואין ספק כלל שהספק הוא רק מתוך החושך וההעלם במדת לילה וכל תורה שבעל פה היה משיג בדוגמת תורה שבכתב כמו שיהיה לעתיד. רק שגרים הסתת הנחש והייתם כאלהים וגו' היינו שישתמש בשכלו מעצמו וזהו עץ הדעת טוב ורע. ונתרפרף העולם עד שניתנה תורה בכתב דהיינו שנתפשט שורש החכמה דהשם יתברך המתפשטת בלבבות בני אדם שהוא ההשגה דאין עוד מלבדו שורשה קבוע וקיים בלבבות בני ישראל על ידי קול שופר דמתן תורה. ואנו באים בקול שופר שלנו להיות גם התורה שבעל פה בחכמה שלנו יסודה מתורה שבכתב ומתפשט ומתרחב גם הוא בכל העולמות עד אין קץ וכנודע מקדושת דברי חז"ל בתלמוד ממש כעין קדושת תורה שבכתב שכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל רמזו בדבריהם וכן כל חכמת חכמי ישראל האמיתים:

וקול דתורה שבעל פה וקול דתפילה כולה חד כנודע בשורשם וכן אמרו (ברכות ח). לא מצלי אלא ביני עמודי דגרסי רצה לומר שמתוך החכמה וקול תורה שבעל פה נמשך קול התפילה. וכפי חכמת האדם בתורה שבעל פה כך כוחו יפה בתפילתו וקולות הללו הם תיקון לאכילת עץ הדעת תורה שבעל פה נמשך מסיטריה וממנו נמשך קול תפילה כי תפילה דרבנן היינו דמצד השגת אין עוד מלבדו ממש דכולא חד מה מקום לתפילה. והתפילה הוא רק מצד מדת מלכותו יתברך שיש בורא והנברא מבקש מבורא. וכל חכמת תורה שבעל פה הוא חכמת נברא להכיר שיש בורא ויצאית השגה זו לפועל הוא בתפילה שמתוך שיש בורא לא בהארה גמורה במדת יום שאין עוד מלבדו לגמרי רק בדרך העלם אז מעורר לבו לתפילה. וזהו תכלית חכמה דתורה שבעל פה הנמשך על ידי אכילת עץ הדעת שהחשיך אנפי בי נשא. ולכך בראש השנה מרבין בתפילה לתקן חטאו דאדם הראשון אז ומעלין אותה למעלה בקולו של שופר המרחיב קול האדם עד אין קץ והיינו על ידי התדבקותו בהשם יתברך והוא הענייה דבמרחב:

ספר רסיסי לילה - אות מו

דבמצרים היה בגלות הדעת דרגא דמשה רבינו ע"ה שהוא יסוד תורה שבכתב ולכן הם גזרו להשליך הילדים ליאור וכן היה משפטם כי הם רצו להעלים אור תורה שבכתב. וידוע דדור המבול היו ראויים לקבל תורה ולא זכו והביאו מבול לעולם דתורה נמשלה למים.

הועתק מתוך "הגדת הגר"א"

רבינו שמשון מאוסטרופולי היה קדוש וטהור שנהרג על קידוש השם, וזכה בחייו לגילויים נפלאים, וכפי הנשמע היה לו מגיד כמו לבית יוסף, וכן בחלומות נתגלו לו סודות הרבה, וחיבר כמה ספרים וליקוטים בדברי קבלה, ואשרינו מה טוב חלקינו שזכינו לאגרת הזאת ממנו, ובחלום נתגלה לו מסוד ה' המעלה לקרוא ולעיין באגרת הזאת, ובמיוחד בערבי פסחים, ולכן האגרת הועתק בכמה הגדות וסידורים, ואנו מעתיקים כאן המכתב לתועלת הרבים.

אגרת מהגה"ק איש האלקים הרב שמשון מאוסטרפליא זצוק"ל

בליל פסח קורא ביחד עם בניו הראויים להקבין הדברים אגרת הזאת, יש מפרשים כפשוטו שהזמן בערב פסח בפקר או צהרים, אבל אני שמעתי בערב פסח הינו ליל פסח וכמבאר בפסחים (קט). שמחלק קליות נאגזים בערב פסח, ומבאר ברמב"ם פרק ז' דחמץ ומצה (הלכה ג') דהינו בליל סדר, ואף כאן בעת שמספרים נפלאות הבורא יתברך שמו, המעין באגרת הזאת יראה האידך כל המכות רזין דרזין סתימא דכל סתימין, ואשרי מי שזוכה לקרא בעתה, ונכון לקרא בערב פסח ובליל פסח לצאת מכל ספק, ושמענו מעשיות מאנשים שקראו בזמן המכתב וזכו לנפלאות ממש, ואנו מעתיקים כאן המכתב לתועלת הרבים, ויש לקרא מהתחלת מ"אגרת" וכו' שלום לרבני ארץ וכו' בתכלית הקצור וקורא והולך אף שאינו מבין כלל עוד אז הדברים עד שמגיע לבסוף, והינו "עד כאן לשון האריז"ל", שאז מתחיל לבאר הדברים וצריך לשום לבבו להקבין הדברים, ויקרא בשמחה ובאהבה להבורא יתברך שמו וגמולו מקטח לו עד שאומר

בסוף

"ובכל אשר יפנה יצליח וישפיל אמו סלה".

שלום לרבני ארץ...

בתכלית הקצור, אודות הענין מה שרשמתי הסימנים דצ"ך עד"ש באח"ב וכו' והקשה מר אלי והאידך גרמזת הגאולה באלו הסימנים, ועכשו אנלה הדבר לכבוד תורתו, מה שכתב האר"י זלה"ה בקנטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער ט"ו הנקרא שער יציאת מצרים פרק ג', דף מ"ב, וזה לשונו:

הנה כבר השמעתיך שפרעה נלקה בעשור מכות במצרים ע"י ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה הממנים המסבבים בג' רקיעים של טמאה, א' נקרא שר"ע, וא' נקרא תמו"ך, וא' נקרא בישה"א, ועליהם השר הנקרא דלפקט (נ"א דלפקט), ועל (ועליהם) כלם השר הנקרא תק"א, בראשית.

...

הנה מורנו ורבנו קדוש ישראל כתב, דברים אלו פלאות הם וסתומים וסתומים סגור ואין פורש אותם, וכבר שאלונגי גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י זלה"ה ולא הגדתי להם, ומגדל אהבתו דמר אנלה רזא דנא מה שנתגלה לי בחלום בתזנתא דלילה בנפל תרדמה על כל האנשים, והוא רחום וכפר עוון וכו'.

...

וימה שפכתב ועליהם השור הנקרא דלפק"ט, פונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, באותיות הקודמות לאותיות המצרים, ד' קדם לה', ל' קדם למ', פ' קדם לצ', ק' קדם לר', ט' קדם לי', והמ"ם אחרונה של המצרים, היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד באמרו עש"ר מכו"ת שהבי"א הקב"ה על המצרי"ם (כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים) וקבו, כף קבלתי והשם הטוב יכפר.

ה	מ	צ	ר	י	ם
ד	ל	פ	ק	ט	

וימה שפכתב ועל פלם (ועליהם) השור נקרא תק"א, בראשית, פונתו כי ר"ת של עשר מכות דצ"ך עד"ש באח"ב, בגי' תק"א כמגין השור ממש, [וכונתו בתבה בראשית, והוא הראשית, רצונו לומר הר"ת של המכות], גם הוא מגין אש"ר, שנה סוד הכתוב אש"ר התעללתי במצרים, וכיוצא בו הרבה (אלפים) פסוקים שמורין להסוד אש"ר כמגין הר"ת של העשר מכות הנ"ל, ויש לנו בזה סודות נפלאים הרבה ורמזים וכבוד אלקים הסתר דבר.

דצ"ך	עד"ש	באח"ב	סה"כ
114	374	13	501

[נ"א הרי לה סוד הסימנים של דצ"ך עד"ש באח"ב שבאותן האותיות נרמז השור הממנה על כל המלאכי חבלה שהכו המכות למצרים, ובאותן האותיות נרמז טעם הגלות של מצרים ובאותן האותיות נרמז ג"כ הרפואה והגאולה לישראל. ואלו האותיות הם בסוד נגוף ורפוא].

ויהא רעון מלפני הקב"ה שיראנו ביאת משיחנו עם המלאכים השיכים לגאולה אחרונה במהרה בימינו ויקים בנו מקרא שכתוב "כימי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות" אמן נצח סלה ועד.

אחרי זאת הודיע

אותי רזא דנא שפל

המעין בסוד נפלא ונורא

הזה על מכונו אפלו פעם אחת

בשנה ובכל [נ"א וביותר] בערבי פסחים,

מְבַטַח שֶׁהוּא מַצֵּל (נִצּוֹל) כָּל אוֹתָהּ הַשָּׁנָה מִכָּל
מְכַשׁוֹל וּמִיִּתָּהּ מְשַׁנָּה וְשׁוּם אֲנָס. וְאֵל יִמְשְׁלוּ בּוֹ אוֹיְבָיו,
וְכָל שׁוֹנְאָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִיחַ וְיִשְׁכִּיל אִמֵּן סְלָה.